

Em permetran que per un dia els parli del revés de l'actualitat per comparar els fils de la trama amb què construïm aquest estrany artefacte que anomenem periodisme. Som el que llegim, també el que mirem, però, per entendre el que veiem, necessitem les paraules. Doncs bé, avui els voldria parlar d'un personatge desconegut per a la majoria de vostès que dimarts que ve compleix 75 anys. Ha viscut gran part d'aquest temps tancat al monestir de Montserrat, lluny del soroll mundanal, però atent al més

L'epíleg

El savi Duch

ALBERT Sáez

DIRECTOR ADJUNT

rellevant del pensament europeu sense importar-li ni l'idioma ni el caràcter ideològic dels autors sempre que fossin originals, racionals i s'inscrivissin en la tradició humanística. I els va llegir tots. Aquesta *rara avis* no es prodiga als mitjans i, sobretot, quan hi va no diu les astracanades que el món reclama d'un catòlic crític. Però la seva callada tasca ha conformat el pensament dels més destacats professors de les universitats catalanes, i d'algunes de l'altre costat de l'Atlàntic, en matèria de pedagogia, religió, comunicació, antropologia i sociologia,

com han reconegut en una recent miscel·lània editada per Fragmenta. Els parlo de **Lluís Duch**, al meu entendre el més destacat pensador de la Catalunya de principis del segle XXI.

Dues perles

Els deixaré dues mostres del que aquest home sap. L'actualitat reproduceix sistemàticament un cert malestar de la nostra societat per la mal anomenada pèrdua de valors. Doncs bé, aquest soroll prové, segons **Duch**, de la crisi que viuen des

de fa almenys quatre dècades les institucions que es dediquen a transmetre'ls: la família, l'escola i la religió. La primera, desbordada per la velocitat del coneixement; la segona, saturada per les múltiples tasques complementàries que li encarreguem, i la tercera, desnonada per les esglésies que han segrestat les creences. La segona té molt a veure amb el món del periodisme, que en l'argot de **Duch** podríem considerar com el principal art dedicat a *empaular* els fets i els seus protagonistes. Posar la vida en paraules, quina irresponsabilitat.

el Periódico

www.elperiodico.cat

Ediciones Primera Plana SA. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions: 902 45 45 14. Atenció al lector: 902 100 575. Ediciones Primera Plana es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD.

ISSN 1578-746X

10 DE SETEMBRE DEL 2011

Gent corrent

Marga Faixó

La veu del Cap de Creus. És l'ànima d'una petita emissora municipal on suma 30 anys fent de tot.

CLICKART FOTO / JORDI RIBOT

«De vegades penses que ningú t'està escoltant»

Gemma Tramullas

L'estudi de l'emissora és al fons de la nau que fa de magatzem municipal de Cadaqués. A l'hivern hi fa tant de fred que la Marga ha de parlar pel micro amb l'anorac posat i a l'estiu diu les notícies mentre la suor li cau a regalims. Això és Ràdio Cap de Creus, al 88.7 de la FM.

-¿Va néixer amb el micro a la mà?

-Des de molt petita que ja m'agradava. Al principi, escoltes certes ràdios i vols ser com ells.

-¿Què escoltava?

-Molta música. Quants ets jove neta escoltes radiofórmula i així vaig aprendre, tota sola, escoltant.

-¿Recorda el primer cop que va parlar pel micròfon?

-Quan va néixer aquesta ràdio, el 1983, jo sempre els anava a veure, però no me feien cas. Fins que un dels nois va marxar de vacances i vaig dir de substituir-lo. Tenia 16 anys i no sabia res. La primera cançó que vaig presentar era d'Azul y Negro i em vaig enredar tant amb la presentació que no sé què va sortir. Volia fer com els de Los 40 Principales i allò va quedar com un bunyol.

-Han passat gairebé 30 anys.

-Però quan algú em diu que m'ha escoltat encara em fa vergonya.

-¿Quin abast té l'emissora?

-Només el terme municipal de Cadaqués. De vegades et desanimen i penses que ningú t'està escoltant, perquè hi ha molta competència, però l'endemà sempre hi ha algú que et diu que s'ha assabentat per la ràdio d'això o d'allò. Sempre t'escolta algú: seran deu o serà un, però només per aquest un ho has de fer bé.

«Els informatius, les entrevistes i la publicitat els faig jo, i si s'ha de treure la pols, també»

-¿De quina hora a quina hora se sent la seva veu?

-En directe, de les 10 a la 1 i de les 2 a les 7, o més. Però l'emissió són 24 hores i la meua veu se sent tota la nit, perquè hi ha falques i programes gravats. A la gent li crida l'atenció que jo estigui dormint i se senti la meua veu. «¿Com pot ser? ¿Que teniu una cinta molt llarga?», em diuen.

-¿Com comença el matí?

-Entre 9 i 10 vaig a buscar informació a l'ajuntament. Allà miro la premsa, consulto l'ordinador i després vinc a obrir l'emissora.

-¿Els informatius els diu vostè?

-Sí.

-¿Si hi ha entrevistes les fa vostè?

-Sí.

-La publicitat...

-Les falques les gravo jo, sí.

-¿I si s'ha de passar la baieta? No m'ho digui...

-Doncs sí, també: treure la pols, recollir... M'agrada que tot estigui correcte si ha de venir algun convidat. Quan he d'entrevistar algú sempre s'estranyen que no sigui amb ells a taula, però jo m'he de quedar a la cabina perquè també faig de tècnica.

-Quina feinada.

-La ràdio és el meu món, és la meua vida i ho faig amb molt de carinyo, però la gent no s'imagina l'esforç que suposa.

-¿Per què li agrada tant?

-M'agrada notar que sóc pròxima, que una informació que digui (cosestes normals, com que avui hi ha reunió de la festa major) pugui arribar a la gent senzillament, sense grans pretensions ni efectes especials.

-¿Ha entrevistat algú conegut?

-Per a mi tothom és molt valuós. Tant si és popular com si no, jo li faig l'entrevista amb la mateixa passió; poden ser els nens de l'escola que marxen de colònies o un polític. Un cop va venir en Pujol al local de Convergència i vaig fer com si fos del partit. Quan m'hi vaig plantar al davant, em tremolava la gravadora, però vaig aconseguir unes paraules.

-¿Amb quina frase obre el dia?

-«Bon dia, aquí com sempre un plaer estar al teu costat», o una cosa així. Aquesta ràdio té una particularitat, s'intenta que tot sigui en cadaquesenc: informatius, anuncis, entrevistes... Aquesta parla s'està perdent i és una manera que la gent la senti.

-¿Per exemple?

-El dia 17 toquen els Manel, doncs diria: «Es concert es farà al pàrquing de Port Lligat a les 10. Ses entrades estan a la venda...» Es tradueix el català estàndard i se salen els articles.

-Passa moltes hores a la ràdio. ¿A casa no la reclamen?

-De vegades li dic a la meua filla que me n'he d'anar i exclama: «¿Un altre cop, mare? ¡Si es dissabte!».

-Té raó. ¿Per què també el dissabte?

-Si es talla la llum, sóc jo qui ha de tornar a posar en marxa la ràdio. M'ha passat d'haver de sortir a mitjanit amb l'abric posat sobre el pijama i venir cap a aquí. ¡Sort que no m'he trobat ningú! ≡

gentecorriente@elperiodico.com

TARDOR 2011

55omas.com

VIATGES per a MAJORS de 55

SI TENS 55 ANYS O MÉS, Ara és el teu moment. VIATJA, GAUDEIX, VIU. Viu unes vacances diferents, com tu vulguis i on tu triïs. Tot això i molt més ho trobaràs a NAUTALIA.

COSTES PENINSULARS
1 setmana • Pensió Completa

Gandia	Hotel Principal ****	228€
Benidorm	Gran Hotel Bali ****	245€
Calpe	Hotel Roca Esmeralda ***	294€

CIUTATS IMPERIALS
SORTIDES EN AVIÓ DES DE BARCELONA

1 setmana • Pensió Completa
3 nits a Praga, 2 nits a Viena, 2 nits a Budapest
Visita panoràmica de Praga, Viena i Budapest.

Hotels ****/**** 970€

CREUERS
Buc SOVEREIGN Mediterrani

1 setmana • Tot Inclòs
Embarcament els dissabtes a Barcelona

372€
Taxes d'embarcament incloses. Propines 65€ per persona.

NAUTALIA
200 oficines
902 811 811
nautaliaviajes.com